

Streda 30. novembra 2016

Piesne: ES č. 18, 474

Text: 2S 23, 1 – 7

„Duch Hospodinov hovorí vo mne a Jeho slovo nosím na jazyku...“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Téma posledných vecí človeka nebýva našou najobľúbenejšou témou. Rozoberať slová, ktoré niekto povedal na smrteľnej posteli v čase, keď vedel, že mu už nezostáva veľa času, sa nám zdá morbidnou témou. Treba však povedať, že je to dôležitá téma aj nášho života. Totiž kresťan by mal mať čo povedať aj v čase, keď odchádza. Môžeme sa v tejto oblasti čo-to poučiť od kráľa Dávida. Dávid aj v čase blízkej smrti vyznáva, že Božie slovo je mu vzácné a blízke. Nosí ho na jazyku. V tejto hraničnej chvíli sa vracia k tým základným pravdám svojho života. Uvedomuje si, kým je on, a tiež to, kým je pre neho a pre jeho národ Hospodin. Hospodina nazýva skalou. Nie on, úspešný vládca a bojovník, je zárukou budúcnosti pre tento národ, ale Hospodin je SKALOU. Cituje Božie slovo o spravodlivom panovníkovi a aj seba hodnotí vo svetle týchto slov. Keď čítame príbeh jeho života, uvedomíme si, že Dávid nebol vôbec dokonalý muž ani panovník, a ani dokonalý otec. Jedno však jeho životu nemožno uprieť: Dávid sa v každej chvíli dopytoval Hospodina. Pred každým rozhodnutím ho zaujímalo, čo si o tom myslí Boh. Pokora bola dôležitou črtou jeho života i jeho vlády. Život v bázni pred Bohom so sebou prináša dobrú budúcnosť. Dávid svoj život vidí ako východ slnka, ako krásne, bezoblačné ráno. Človek žijúci v bázni pred Bohom i na smrteľnej posteli môže svoj život vnímať ako niečo dobré, požehnané a plné svetla. Ak žijeme svoj život v bázni pred Bohom, môžeme aj na smrteľnej posteli hľadiť okrem pohľadu späť s nádejou aj dopredu. Môžeme si s vďakou pripomínať, čo Boh pre nás urobil; pripomínať si večnú zmluvu milosti, ktorú v Ježišovi Kristovi s nami uzatvoril. A môžeme spolu s Dávidom vyznať: ON spôsobí vzrast môjho blaha a každej mojej túžby.

Amen.

Modlitba:

Pane, ďakujeme Ti, že Tvoje slovo nám môže byť útechou aj v čase, keď si od svojho tela a zdravia nemôžeme už nič sľubovať. Ďakujeme, že Ty si našou Skalou aj vtedy, keď vonkajšie okolnosti života sú proti nám. Daruj nám Ducha pokory, aby sme v bázni žili svoj život, pokiaľ nás tu ponecháš. Nech môžeme byť svedkami Tvojej novej zmluvy, a zároveň nositeľmi nádeje pre budúcnosť. Amen.

Mgr. David Bázlik, zborový farár v CZ ECAV Ružomberok